

**№ 91
26 травня
2017**

Слава Ісусу Христу!
Слава на Вікі!



**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**



**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

Церковний листочок святої Анни St Anne's Newsletter



Що вам варто знати про антимінсову губку?

Під час Проскомідії, першої частини Божественної літургії, священник заготовляє все необхідне для звершення Євхаристії. Зокрема, він вирізає з просфор Агнець для освячення, витягує частинки в честь Богородиці, Святих, членів Церкви – живих і померлих.



І хоча просфори печуться особливим чином, із найкращого борошна та дуже добре перемішуються, все одно при роздрібленні не оминуть утворення крихт, які згодом можуть залишатися на дискосі, копії чи антимінсі. Для того, щоб не допустити випадку, що найменші частинки погубилися б чи попадали на підлогу, нерідко Проскомідія звершується на особливій дощечці з високими краями. Це дає певну безпеку.

Окрім того, крихточки можуть упорядковуватися чи збиратися копієм або спеціальною *антимінсною губкою*.

Антимінсна або грецька губка – це особливий літургійний предмет, який у ідеалі виготовляється з морської губки – м'яка та пориста будова якої легко всотує в себе вологу, чи дає можливість легко збирати дрібні крихти від євхаристійного хліба.

У різних своїх виглядах, використання губки відоме ще з давніх біблійських часів. Зокрема один із воїнів на Голгофі настромив на довгу тростину губку, яку промочив спеціальним оцтом, і дав пити Спасителю, щоб полегшити Його страждання ([Мф 27. 48](#); [Мк 15. 36](#); [Ін 19. 29](#)).

Що вам варто знати про антимінсову губку?

Антимінсна губка зберігається, власне, в складеному антимінсі. На ектенії за оголошених, при виголосі «*Щоб і вони з нами славили...*», священник робить губкою зображення св.хреста над антимінсом, цілує її та відкладає з середини до верхньої частини, звідки візьме її вже після того, як копієм розділить частинки св.Агнця для причастя, і витре над св.Чашою саме копіє.

Так само, губкою витирається антимінс після перенесення св.Дарів на Жертовник, під час останньої ектенії Літургії. У той час священник з величезною побожністю складаючи антимінс згортає найдрібніші частинки або до Чаші, або споживає сам. Також, цією губкою священнослужителі можуть витирати руки після причастя чи розділення св.Агнця.

Наявність антимінсної губки є обов'язковою. На практиці, її

готують наступним чином. Саму губку вирізають круглої форми, а потім приблизно добу вимочують у воді та ставлять під прес чи розгладжують праскою. Потім її окроплюється святою водою та постійно зберігається загорнутою в антимінс.



На жаль, не завжди є можливість мати натуральну губку, тому часто використовують губку вироблену з синтетичних матеріалів. Досвідчені святихники рекомендують цього уникати.

Інша губка, не антимінсна, може зберігатися на жертвовнику та слугує не для збирання часточок від просфор, а для обтирання св.Чаші після причастя. У такому разі розмір губки відповідає розміру Св.Чаші. Хоча, за відсутності такого предмету, у храмах усе частіше використовують спеціальні ілітони – плати червоної матерії.

Старі, витерті губки спалюють, а попіл ховають в особливе місце де ніхто не ходить, або пускають у річку.

Благослови, Господи, їжу й пиття рабам своїм!

Молитва перед їжею та після трапези. Як саме слід молитися? Чи перед і після кожного споживання їжі? А якщо нема такої традиції у сім'ї? Чи варто у кафе чи ресторанах теж молитися перед їжею?

Кожного разу, коли ви зі здивуванням будете дивитися на людей, які моляться перед обідом, ви маєте знати про них кілька речей.

1. Більшість віруючих людей, не лише християн, але й іновірців, сприймають свою їжу – як дарунок Бога. Так, люди своїми власними руками працюють, щоб здобути для себе поживу, але ж відомо, що не завжди наші старання призводять до доброго результату. Чи не так? Як часто можна зустрітися з тим, що люди важко працюють, але отримують за це не достатньо багато грошей, щоб купити за них доброї їжі, або взагалі – довгий час можуть не мати для себе жодної корисної, натуральної їжі, задовольняючись лише штучною, модифікованою.

Тому, бачачи перед стобом тарілку зі стравами, нехай найпростішими, кожна людина не може бути не вдячною Богу за його дарування в цей день, в цей момент. Ось перша причина того, чому віруючі люди моляться перед трапезою. Ми розуміємо все своє життя – як участь у грандіозному плані Божому, щодо нашого спасіння. Для одних Господь призначив більше їжі, бо хотів, щоб вони навчилися ділитися, а для інших – менше. Бо хотів зробити їх сильнішими та проявити свої найкращі риси.

2. Із іншого боку, молитва перед трапезою – це наше прохання Богу

поблагословити те, що в нас є на столі. Молимося, щоб наша їжа додала нам сили, а будучи освяченою молитвами та благословенням, принесла користь душі та тілу. Очевидно, для людей (на відміну від тварин) вживання їжі це не лише фізіологічний акт. Пригадайте, що в час посту віруючі відмовляються від певного типу їжі, вважаючи це більш для себе корисним – як для тіла, так і душі.

Отже, не дивлячись на те, що вживати їжу це цілком природно, та навіть – необхідно, віруючі люди намагаються харчуватися з розуміння того, що ти їси, скільки та коли. Пригадаймо вікові традиції все церковного освячення їжі, починаючи з Агапів Древньої Церкви, і закінчуючи благословенням Пасхального хліба на Великдень. Церква з великою повагою ставиться до нашого тіла, намагаючись освятити, очистити та оживотворити кожен аспект нашого життя. Зрештою, навіть Пресвяту Євхаристію – найбільше Таїнство Церкви людина сприймає духовно через видимі речовини – хліба та вина.

3. Свята Церква вчить, що є декілька гріхів, якими людина може собі шкодити, безрозсудно приймаючи їжу. Насамперед, це обжерство – зловживання в надмірній кількості їжі, без уваги на її якість. Чимало людей думають, що немає гріха в тому, що в час посту в необмеженій кількості вживати хліб, картоплю чи різноманітні каші. Звичайно, це хибна думка. Важливо не тільки походження продукту (тваринне чи ні), але й його кількість. Так само гріховним є сластолюбство чи гортанобісся – захоплення витонченими стравами, гурманство. При такі пристрасті людина робить черево та язик своїм богом, і залюбки витрачає на служіння йому неймовірну кількість ресурсів – грошей, сил і здоров'я. Але є ще й третій, не менш небезпечний гріх. Святі отці називали його «таємноєдіння». У буквальному розумінні, ним грішать ценці, які не дотримуються розпорядку дня своєї обителі й приймають їжу в неналежний час, таємно від братії. Але тут є ще іншій прояви. Зокрема, вживання їжі без молитви, без дозволу настоятеля чи вже після вечірньої молитви. Звісно, зявишись у чернечому середовищі він не перестав бути актуальним і для всіх нас – мирян і білого духовенства. Церква закликає нас шукати «золотий» шлях, шлях поміркованості та тверезості в усьому, а зокрема – в їжі та питті.

4. Про велике значення духовної та тілесної поживи ми дізнаємося ще з молитви Господньої «Отче наш». У ній, серед іншого, ми просимо, щоб Господь *«дав нам сьогодні хліба нашого насущного»*. Найголовніша християнська молитва не ігнорує наших фізичних потреб, але підносить їх на інший, якісно вищий рівень. І хоча, алегоричне тлумачення Молитви Господньої допускає розуміння згаданого місця в духовному сенсі, натякаючи на святу Євхаристію – причастя Тіла та Крові Господніх – яких ми просимо в Бога приймати по всі дні свого життя, немає сумнівів у тому, що буквально розуміння цих слів також має під собою цілком тверде підґрунтя.

Виходячи з цього, з давніх-давен саме молитва «Отче наш» була молитвою, якою віруючі християни розпочинали кожен свою трапезу, хоча, безумовно, були інші молитви та навіть цілі чинопослідувань перед прийняттям їжі.

5. Сьогодні молитва перед їжею за православною традицією відбувається наступним чином.

Якщо є священик, то після спільної молитви *«Отче наш»* або *«Очі всіх на Тебе, Господи, уповають з надією, бо Ти даєш поживу всім вчасно, простягаєш Свою щедру руку і всіх насичуєш милістю Своєю»*

усі співають:

Амінь, Господи помилуй (3 рази), Отче благослови!

Священик благословляючи рукою трапезу каже:

«Христе Боже, поблагослови їжу й пиття рабам Твоїм, бо Ти Святий єси, Боже наш, і ми Тобі славу возсилаємо, Отцю і Сину, і Святому Духові нині, і повсякчас, і на віки віків».

Усі:

Амінь.

Після їжі так само читається коротка молитва подяки:

Дякуємо Тобі, Христе Боже наш, що наситив нас земними Твоїми благами. Не позбав нас і небесного Твого Царства, але, як прийшовши посеред учнів Твоїх, Спасе, мир даруючи їм, прийди до нас і спаси нас.

Слава... і... нині. Господи, помилуй (тричі), благослови.

Священик:

Благословен Бог, що милує і живить нас від Своїх багатих дарів, Своєю благодаттю і чоловіколюбством, нині, повсякчас і на віки віків. Амінь.

У давнину, на заупокійних трапезах розпочинали молитву короткою літією за померлого, яка закінчувалась благословенням столу.



6. Дуже важливо повертатися до християнського коріння, дотримуючись традиції спільних трапез, які б розпочиналися з благословення священика чи старшого чоловіка в родині (мирянським чином). Там, де не ніколи

не було практики молитися разом перед їжею – було б добре її заводити, а там де її забули – пригадати.

Якщо християнин приймає їжу в закладах громадського харчування, то йому, звісно, не мішає осінити себе чи тарілку хресним знаменням і тихо прочитати молитву. Однак, було б дуже дивно афішувати свою віру голосним співом чи показовими хрестами на кожну тарілку, чи каструлю. Все повинно бути скромно та виважено. Це саме стосується молитви в час посту перед нескромною трапезою.

Зрештою, таке питання досі залишається дискусійним. У будь-якому випадку, молитва перед і після їжі показує бажання християн якомога повніше освятити своє життя, а також, виявляє вдячність милосердному Богу за всі до нас добродійства, і щоб через тлінні їжу та пиття ми отримали й нетлінну поживу в Царстві Божому.

Blessing Before Meals

Question

I am searching for traditional byzantine prayers before meals. May I ask what blessing you say at dinner?

Answer

The traditional form of blessing before meals, at least among the Orthodox, is the following:



The Lord's Prayer

Glory to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

Lord, have mercy. Lord, have mercy. Lord, have mercy.

[If a priest is present, add: Father, bless.]

O Christ our God, bless the food and drink of these Thy servants, for Thou art blessed unto ages of ages. Amen.

Role of Laymen in the Church

Question

Your explanation until now makes the Orthodox Church look like a highly clerical body with strong hierarchal control. What about the laymen in the Church? Do they have a role?

Answer

First of all, it has to be understood that all members of the Church are full members, each with his own calling and responsibility.

The clergy are those members who have a special service within the

body, and not over it or apart from it. They are chosen from the people and are ordained within the community with the special sacramental function to lead and to care for the life of the faithful.

The clergy, however, are in no way infallible. They also have no "personal" rights or powers. Their entire service is organically carried on in and for the Church. If they fail in their service and

prove themselves unworthy, they may be challenged by the lay people and by procedures clearly indicated in church laws they may be removed from their ministry. There are many examples in Orthodox Church history when lay people have preserved the Christian Faith in opposition to unworthy hierarchs.



Also it must be seen that there are conciliar bodies on every level of church life in which lay people participate. The majority of theologians and teachers in the Orthodox Church, as well as church administrators and workers of various sorts, are lay people and not clergymen.

Thus, although the clergy have their own particular function of leadership, and that by sacramental grace and not merely by human choice or selection, the lay people have their functions as well. All, however, are responsible for the integrity of the Church. This traditional Orthodox position has the official confirmation of the famous Encyclical Letter of the Eastern Patriarchs of 1848. In this letter it is clearly expressed that the entire body of the Church is the bearer of the Orthodox Faith and Life, with each member bearing full responsibility before God and men for Christian unity in the truth and Love of God. Thus if we can speak about any infallibility at all, or of any power or authority, it must belong to God who lives and acts in all of His People, led by the sacramental hierarchy.

Web Site

Updates are being made to the St. Anne's Church web site. Please check the monthly calendar to see updates for Divine Liturgy, Vespers, meetings, events, Saints Days and much more.

Go to:

www.stannesorthodox.com

click: Schedule



With the Blessing of Bishop Andriy,

The Eastern Eparchy

of the Ukrainian Orthodox Church of Canada
welcomes you to participate in our

Family Fun Weekend

Friday, June 9 - Sunday, June 11, 2017

All are Welcome

Children, Youth, Parents, Grandparents

FRIDAY

Lakeside retreat at Golden Gate Park, Grimsby

- 5 pm ◦ Supper, games, sleepover
Free accommodation on site or
hotel accommodation available at
The Casablanca Winery Inn & Spa

SATURDAY

- 9 am ◦ Cooking session
◦ Round circle discussions
◦ Workshops
1 pm ◦ Lakeside activities
5 pm ◦ Vespers, supper, bonfire

SUNDAY

- 9:30 am ◦ Divine Liturgy at SVCC, Oakville
12 noon ◦ Village Potluck
◦ Pig Roast
◦ Family Games
◦ Bouncy House
◦ Free Ice Cream



Join us in Fellowship

Attend for 1 day, 2 days or all 3 days

REGISTER by: June 2

For more info: youth@uocceast.ca

To register: uocceast.ca/youth... or call
Natalka 647 261-3012 or Fr. Bohdan 905 926-7040

ADMISSION - FREE

Suggested goodwill offering \$10 - \$20/pp
or \$50/ family

Golden Gate Park
Hunter Rd & Winston Rd.
Grimsby, Ontario

St. Volodymyr Cultural Centre
1280 Dundas St. W.
Oakville, Ontario

The Casablanca Inn
4 Windward Drive
905 309-7171